

- ➔ **НОВИНИ НДО**
Кіровоградщини
ЗАХИСТ прав бізнесменів

Що? Де? Коли?

ПОДАРУНОК від ротарі-клубів
- ➔ **ОБМІНЮЄМОСЯ досвідом**
МАЙБУТНЄ України
виховують в Знам'янці

НЕЗВИЧНЕ слово - волонтер
- ➔ **АКТУАЛЬНА тема**
РОЛЬ громадських організацій в місцевому бюджетному процесі
- ➔ **КОМЕНТАР фахівця**
ЧОГО навчають в ЗУРЦі
- ➔ **КУЛЬТУРНИЙ обмін**
"ГАРМОНІСТИ" зустрічаються...

... А претенденти готуються
- ➔ **КОНКУРСИ**
ПРОГРАМА БУМАД

ЗА рівні права і можливості
- ➔ **БІБЛІОТЕЧКА для НДО**
ІНФОРМАЦІЙНЕ
забезпечення процесу рішення соціальних проблем на місцевому рівні

МАЙБУТНЄ України виховують у Знам'янці

Адже саме у Знам'янці живе і працює голова обласного молодіжного патріотичного об'єднання "Майбутнє України" Володимир Колебіденко. Він вже багато років керує відомим у місті та області Центром виховання молоді "Чайка", а влітку цього року ініціював об'єднання п'яти клубів патріотичного виховання...

(Продовження на стор. 2)

Видання цього бюлетеня здійснено за підтримки Фонду Євразія за рахунок коштів, наданих Агентством США з Міжнародного Розвитку (USAID).

Думки, висловлені у виданні, належать авторам і можуть не співпадати з офіційною позицією Фонду Євразія, USAID та редакції бюлетеня.

ЗАХИСТ прав бізнесменів

Громадськими слуханнями на таку тему розпочав реалізацію проекту "Підтримка громадських ініціатив у сфері захисту прав людини" молодіжний центр волонтерів "Геліос". Цей проект організація здійснює за підтримки Міжнародного фонду "Відродження" та у тісній співпраці із різнопрофільними громадськими фундаціями Кіровоградщини. Адже задля реалізації всієї серії громадських слухань, - про стан дотримання в нашій області прав громадян на особисту недоторканність, на свободу слова, на політичну та громадську діяльність, на соціальний захист та захист прав громадян, затриманих правоохоронними органами, - потрібна підтримка не тільки фінансова, але й фахова.

За словами голови Центру "Геліос" Віталія Пухальського із самого початку створення, організація бере постійну і активну участь у соціально-культурному житті міста та області. І даний проект - ще одна можливість позитивно вплинути на розвиток ситуації у сфері захисту прав людини на Кіровоградщині. Такої ж думки і керівник проекту - Вікторія Матвеева. Як зазначила пані Вікторія, серед очікуваних результатів проекту - активізація громадської уваги та поштовх до суспільної дискусії щодо дотримання прав та свобод незахищених верств населення.

ЩО? Де? Коли?

На ці та інші питання успішно відповідали шістнадцять команд із Новоукраїнки, Кіровограда, Малої Виски та Олександрії, котрих у рамках 1-го етапу чемпіонату області з гри "Що? Де? Коли?" вітав у своїх гостинних стінах навчально-виховний комплекс "Кіровоградський колегіум".

Загалом діяльність громадської організації "Кіровоградська обласна Ліга інтелектуального розвитку", за словами її Президента Олександра Каенка, є успішним прикладом пошуку меценатів на локальному рівні. От і цього разу допомогли призам та дружньо підтримали гру і обласне управління у справах сім'ї та молоді, і "Національна Компанія Холоду", і ЗМІ області. Як результат - цікаве тригодинне шоу, свято інтелекту та кмітливості.

У чемпіонаті взяли участь не тільки досвідчені команди як "Проект "Геркулес" та "Маздай-Н.К.Х." (перше-третє місця), але й неофіти інтелектуальних ігор: команда "ДБК" (Кіровоградський колегіум), дві команди фізико-математичного факультету педагогічного університету, команда "Союз" із Олександрії. Задоволення від гри отримали всі - і юнь, і дорослі.

ПОДАРУНОК від ротарі - клубів

До того, що бібліотека ім. Чижевського є центром усіляких інформаційних новинок, у Кіровограді вже звикли. У цілій низці проектів ще один - під назвою "Бюро регіональної інформації" сприймається вже, як належне. Днями його презентували в обласній універсальній науковій бібліотеці ім. Чижевського.

Втім, цього проекту могло і не бути, адже ініціатори його Олена Гаращенко, директор бібліотеки, та Дженет Стівенсон, британський експерт програм BE50, мали гарну ідею, але не мали коштів для її втілення. Так би все і скінчилося, якби ідею не підтримали ротарі-клуби.

Оскільки проект передбачав допомогу донорів в отриманні комп'ютерної техніки, то Дженет Стівенсон подала проект у свій місцевий Ротарі-клуб графства Лесестер. Той, в свою чергу, звернувся до Ротарі-Інтернешнл з пропозицією бути посередниками проекту. Відповідь була позитивною, відтак минулого місяця Кіровоградський ротарі-клуб передав бібліотеці ім. Д.Чижевського технічне обладнання на суму 17 тисяч доларів. Дякуючи цьому, у відділі краєзнавства книгарні відтепер з'явилося ще дві, сучасні потужні комп'ютерні системи. Поки що проект знаходиться на початковій стадії. Перше, з чого вирішили почати бібліотекарі - так це зі збору всієї місцевої інформації щодо освіти, транспорту та дозвілля. Орієнтовно на цю роботу має піти близько одного року. Потім базу планується розширювати і згодом читачі зможуть відшукати на сайті бібліотеки всю місцеву місцеву інформацію, що їх цікавить.

"МАЙБУТНЄ України" виховують у Знам'янці

Не дивуйтеся, адже саме у Знам'янці живе і працює голова обласного молодіжного патріотичного об'єднання "Майбутнє України" Володимир Колебіденко. Він вже багато років керує відомим у місті та області Центром виховання молоді "Чайка", а влітку цього року ініціював об'єднання п'яти клубів патріотичного виховання - Знам'янки, Світловодська, Олександрії, Онуфрїївки та Петрово - задля створення обласної філії Всеукраїнського об'єднання "Майбутнє України".

Як це вдалося зробити? Виявляється, клуби патріотичного виховання, у рамках діяльності яких ветерани-афганці та офіцери Збройних Сил України займаються з молоддю бойовими видами спорту, ходять у туристичні походи, влаштовують екологічні та культурницькі акції - такі клуби існують і у Світловодську - "Перевал", і в Олександрії - "Захист". Деякий час вони існували на базі Спілок ветеранів, статuti яких проголошують роботу з юнацтвом, як один з пріоритетних напрямків. Але на початку дев'яностих у багатьох осередках зазначених організацій не вистачило чи то коштів, чи то бажання ту молодь підтримувати, і клуби залишилися на самоті із проблемами. Але і "Чайка" і інші клуби вже були життєво необхідні дітям, які до них приходили, атому їх керівництво не мало права "опускати руки". Робота продовжувалась.

В середині дев'яностих років, як розповів Володимир Колебіденко, "Чайка" налагодила тісні взаємозв'язки із міськвиконкомом і на сьогоднішній день мер Знам'янки, відділи сім'ї та молоді, спорту та інші державні структури підтримують ті громадсько-корисні ініціативи, що їх втілює "Чайка": акції "Чисте місто", "Похід до храму", "Афганістан - наш біль", а також допомагає дітям брати участь у республіканських змаганнях, що проходять під егідою ВМО "Майбутнє України". Цієї осені тисячу

ОБМІНЮЄМОСЯ ДОСВІДОМ

гривень виділив міськвиконком на проїзд знам'янчан до м. Хмельницький, з якого молодь привезла медалі і грамоти за участь у кросі, змагання з гімнастики та рукопашного бою. А от владні структури Світловодська та Олександрії, як влучно зауважив Володимир Колебіденко, "зробили "пас" і діти там шукали гроші на проїзд самостійно.

В інтерв'ю керівник світловодського клубу патріотичного виховання "Перевал" Ігор Поляков зауважив, що буквально нещодавно ціна за помісячну оренду спортивного залу у міському Будинку культури зросла удвічі і на сьогодні сягає 420 гривень. Як зауважив у короткій аудієнції на порозі міськвиконкому перший заступник мера Олексій Шаповал, дефіцит міського бюджету змушує владу йти на такі кроки. На мою думку, таким чином економлячи сьогодні на молоді, яку позбавляють можливості займатися улюбленим видом спорту, міськвиконком Світловодська вважає за краще завтра виділяти кошти на профілактику наркоманії та підліткової злочинності.

Втім, не будемо про сумне - гарного поки що вистачає. В Олександрії ми потрапили на заняття хлопчиків та дівчаток з рукопашного бою. Багато з них вже понад сім років приходять до клубу "Захист". Клуб розташований на базі окремої вертольотної ескадрильї і зараз, під час канікул, діти йдуть сюди з ранку і до вечора. Втім, це не дивно: серед випускників клубу чимало чемпіонів регіонального та всеукраїнського рівня - від шести і до... Верхній віковий бар'єр ніхто з присутніх назвати не зміг: до клубу "Захист" приходять люди різного віку, об'єднані бажанням удосконалюватись і фізично, і морально.

.... "Як виховати у молодій людині любов до рідного краю і бажання працювати на його благо?" "Як популяризувати такий громадський обов'язок, як служба в армії?" "Як допомогти сім'ям, чії рідні загинули в Афганістані та інших "гарячих точках"?" Ці і багато інших питань намагаються вирішувати патріотичні клуби, об'єднані у мережу "Майбутнє України". І що їм потрібно? Аби влада хоча б трохи допомогла, підставила плече, а не підніжку. Сьогодні "Майбутнє України" пропонує всім небайдужим приєднатися до руху задля гідного виховання молоді, залучення юнаків та дівчат до здорового способу життя і служіння на користь держави. У планах організації: проведення обласних спортивних змагань та науково-практичних конференцій. Останнє - на базі обласної бібліотеки для юнацтва ім. О.Бойченка, яка є кіровоградським партнером організації. Шлях у майбутнє тільки починається, але він точно буде довгим і широким, поки є люди, здатні робити впевнені кроки по цій нелегкій дорозі.

Вікторія Талашкевич

ОБМІНЮЄМОСЯ досвідом НЕЗВИЧНЕ слово - волонтер

Знам'янський Центр виховання молоді "Чайка" працює з дітьми й молоддю з 1989 року. Має багатий досвід, чимало напрямків роботи. Про один з них ми й поговоримо.

Волонтерство. Слово, котре увійшло в наш побут не так давно і в сприйнятті переважної більшості людей означає просто безоплатну працю. Наскільки це можливо у наш прагматичний вік? І чи лише про працю йде мова? Попри всю недовіру, скажемо: дійсно, діти й молодь працюють. І справді без оплати. Але ж без оплати - не означає даром. Втім, почнемо з початку. Наша розмова - із керівником "Чайки" Володимиром Колебіденком, котрий очолив центр в 1989 і з того часу є його незмінним керівником.

- *Володимире, так вийшло, що першим волонтером в організації є ти сам?*

- Центр створила наша спілка ветеранів Афганістану, мені запропонували його очолити. Навіть платили якісь гроші. Місяці два. Потім коштів не стало.

А дітей, що прийшли до нас, покинути було шкода. Та й морального права просто не мав. Що мусив сказати? Усе скінчилось, розіходьтесь? Так і лишився до цього дня. Не тільки не одержую зарплати, а вкладаю власні гроші. Ця робота потребує багато часу, вимагає розв'язання багатьох проблем. Та я вже тут назавжди. І не лише я. Багато наших "випускників" знайшли себе згодом у центрі, працюють із дітьми та молоддю.

- *Волонтерами?*

- Власне, так. Адже членські внески, зрозуміло, не можна розглядати, як серйозну суму. До і 997 їх року взагалі не було, я був проти. Тепер змушені брати, інакше не вижити.

- *Останнім часом ви почали проводити волонтерські акції в яких беруть участь і діти, з якими годі ще говорити про свідомість, суспільно-корисну працю тощо. Які їхні мотиви?*

- По-перше, ми стараємось час від часу організувати для них відпочинок. Це або виїзд на Дніпро на кілька днів, або походи. Зрозуміло ж, так не буде, що одні працюють, а інші - відпочивають. Тому про певну винагороду ми тут дійсно можемо говорити. Але... попрацювавши раз-другий з такою "задньою думкою" про якусь винагороду, діти швидко про неї забувають. Коли вони бачать, що їм

на допомогу виходять жителі мікрорайону, коли відчувають, що причетні до потрібної, важливої справи і після роботи бачать плоди своєї праці - у них в очах захоплення. Тут уже маємо іншу мотивацію, інші цінності. Людина, хоч і маленька, розуміє, що вона потрібна суспільству, що дійсно може зробити щось важливе. Так виховуємо почуття гідності, власної значущості. А це дуже важливо й для дорослих, не те що для дітей. А допомогти якійсь сім'ї, якійсь людині - це простіше. Просто говориш: допоможемо? І допомагають від душі. І бачать вдячність у очах людей. все зрозуміло без слів. Навіщо розмови про людяність, благодійність?

- *Якщо треба взяти участь у якійсь акції, скільки волонтерів може виставити "Чайка"?*

- Під час навчального року, якщо діти не розїхались з міста - чоловік 40-50. До речі, ми не прагнемо організовувати масштабні акції. Менше людей - краще результат.

- *Керівництво роботами залишаєте за собою?*

- Навпаки. Ми можемо поставити мету, окреслити фронт робіт. А організують, розподіляють завдання, керують або випускники, або старші діти, що мають організаторські здібності й бажання. Справа тільки виграє. Одна річ, коли тобою "командує" дорослий, а інша - коли все організовує твій же товариш.

Ось так у нас розвивається Волонтерство. До речі, самі діти, напевне, і не здогадуються, що беруть участь у такому русі, називаються таким незвичним словом.

Просто ми таким чином привчаємо їх до думки, що це - добре, це - правильно, це - гідно людини. А про Волонтерство як рух вони дізнаються згодом, якщо це їм буде цікаво.

- *Володимире, тепер саме про рух. Що потрібно, щоб у нашому місті Волонтерство набуло такого масштабу, аби дійсно відігравати важливу роль і в житті міської громади, і у вихованні дітей не лише мікрорайону, а й міста?*

- З досвіду нашої роботи я бачу три головні речі. Перше - підготовка, навчання. Хоч тут ми більше говоримо про покликання, але волонтер - це щось і на зразок професії. Він повинен володіти навичками, мати певні знання, пройти підготовку. Адже згодом вони стають організаторами, тож без навчання, наставників не обійтись.

Друге - треба подбати, щоб здобута кваліфікація не залишилась мертвим багажем. Набуті вміння забудуться, якщо їм не знайти застосування. Отже, треба об'єднати, зв'язати волонтерів із комунальниками, соціальними службами, центром

зайнятості. Щоб ми мали інформацію про те, де потрібні наші зусилля, а міська влада - про каш потенціал.

- *Тобто, з одного боку ти, хто потребує допомоги, з іншого - ти, хто готовий і уміє допомагати?*

- Так. І ще важливо, щоб діти самі брали участь у плануванні програм, акцій тощо. Зростає ефективність роботи, формуються організаторські навички, та й задоволення від такої праці куди більше.

І третє. Справа ж не в тому, що ми приберемо якусь купу сміття. Головне - щоб у свідомості дітей була готовність це зробити. Навіть більше, усвідомлення необхідності цієї роботи, усвідомлення власної, персональної відповідальності за свій мікрорайон, за своє місто.

- *Це, мабуть, найголовніше і найважче.*

- Так, потрібна величезна, а разом із тим і тонка, тактовна робота і засобів масової інформації, і вчителів, і сім'ї, і таких організацій, як наша. Волонтерство має стати престижним, шанованим ділом. Досягти цього вже сьогодні чи завтра не просто, потрібен буде час. Але ж і іншого виходу немає. Без цього ми проводитимемо акції, писатимемо звіти й статті, але все це триматиметься на зусиллях того чи іншого керівника, на його ентузіазмі й добросовісності. І варто йому буде покинути справу - усе й згасне. А ми ж прагнемо зовсім іншого, чи не так?

розмову провів Олександр Устїновський

ЦВМ "Чайка"

*вул. Калініна, 109 м. Знам'янка,
Кіровоградська обл. 27400 Україна*

РОЛЬ громадських організацій у місцевому бюджетному процесі

Розбудова в Україні демократичної системи зробила владу, зокрема місцеву, надзвичайно залежною від громадян. Громадяни мають достатньо широкий спектр, передбачених законом можливостей, щоб впливати на діяльність влади. За таких умов органи місцевого самоврядування перестають бути просто управлінськими органами, з'являється потреба в

справжніх публічних політиках, здатних вести діалог з громадою, відстоювати власну точку зору, переконувати інших і в той же час відчувати свіжі, продуктивні ідеї, що йдуть від людей та впроваджувати їх у життя.

Водночас старі стереотипи ще продовжують існувати. Принаймні деякі представники влади все ще вважають, що процес управління - справа фахівців і аматорам з вулиці не варто впливати на цей процес та й взагалі знати про нього щось окрім готових рішень-наказів. Значна ж частина громадян вважає, що влада в своїй діяльності керується лише вказівками згори, або ж пріоритетами власної вигоди. Дехто ж думає, що влада повинна дбати про громадян, як про власних дітей, забезпечуючи їм все з бездонної державної кишені. В 1994 році до влади на муніципальному рівні вперше прийшли люди, які повірили в те, що зможуть змінити життя своїх населених пунктів на краще.

Але життя внесло свої корективи. Розвал економіки, падіння доходів привело до того, що бюджети міст, особливо районного значення, почали формуватись по залишковому принципу, із розрахунку 70% до потреби. Мені довелося в цей час бути міським головою невеликого, але дуже чудового старовинного міста Хорол на Полтавщині. Поставивши за головне - введення енергозберігаючої технології та економію коштів ми змогли перевиконати бюджет і дуже сподівалися, що в наступному році використаємо ці кошти на благоустрій міста. Але при складанні бюджету на 1995 рік ми знову отримали 70% від необхідного, зекономлені кошти нам не повернули.

Тоді ми, міські голови, зрозуміли, що лише маючи громадську організацію, об'єднавшись разом, зможемо себе захищати. В грудні 1995 року була створена асоціація міст Полтавщини (АМП), яка ввійшла асоційованим членом АМУ. В 2000 році на її базі створено Полтавське регіональне відділення Асоціації міст України.

З того часу ми постійно відслідковуємо процес формування бюджету на наступний рік та процес виконання бюджету.

Питання регулярно розглядаються на загальних зборах, де ретельно аналізується сам бюджетний процес та виробляються пропозиції, які направляємо до обласних структур, Верховної Ради та Кабінету Міністрів. В містах проводимо громадські слухання по формуванню бюджетів. Саме на цих слуханнях влада залучається підтримкою громади у відстоюванні своїх інтересів області.

Все, що проводилось нами, включаючи пікетування обласної ради при прийнятті бюджету, зводилось до одного - змінити бюджетну політику в державі. Ми вимагали: по-перше, законодавчо розібратись, хто за що відповідає і хто що фінансує. Це тому, що з кожним роком на громади скочувались все нові і нові обов'язки, які не були підкріплені фінансово. Це вело до заборгованості місцевих бюджетів та зростання невдоволення мешканців місцевою владою. По-друге, прозорого і чесного розподілу коштів між бюджетами, враховуючи чисельність населених пунктів, а не те, як хто зможе ви кланчити їх у державних адміністраціях. Ми вимагали закріпити за територіальними громадами на довготривалий термін основні джерела доходів, виключивши місцеві податки і збори з основних видів доходів. По-третє, ми пропонували ввести зацікавленість областей в нарощуванні доходів, адже перевиконання доходної частини дає місцевим бюджетам додаткові кошти, а від цього вирає і державний бюджет. Взагалі, пропонували бюджет на наступний рік приймати своєчасно. Ми вважаємо, що з поставленою задачею справились, оскільки в березні 2001 року був ухвалений Бюджетний кодекс. А тепер про те, що він дає територіальним громадам. Головним ми вважаємо те, що знято напругу між територіальними громадами і областю. Формульний підхід до формування бюджету та вимога Бюджетного кодексу, що бюджет має бути прозорим і надрукованим в пресі, чи оприлюднений в якийсь інший спосіб, дає можливість жителям зрозуміти, що різний рівень життя в подібних громадах залежить від влади, яку вони вибрали на місцях. Зараз Ради міст обласного значення працюють над тим, як найефективніше використати податки, що надходять від держави і підняти місцеві надходження. Міста районного значення, селища та села мріють про той час, коли буде знято систему коригуючи коефіцієнтів, яка існує зараз і дає можливість обласній, а ще більше районній адміністрації розподіляти бюджети на свій розсуд. Ми віримо, що цей процес буде розпочато з 2004 року і нас це радує. Виконання програми створення регіональних відділень АМУ", що виконується АМУ спільно з Програмою Муніципального розвитку після прийняття Бюджетного Кодексу певною мірою підняло активність громадян в формуванні бюджетної політики. Так радник АМУ Юрій Ганущак та консультант з місцевих бюджетів ЯТІ Вероніка Гарбар стали постійними і бажаними гостями наших територіальних громад. Розроблені ними презентаційні моделі бюджетів були розміщені в газетах для всенародного обговорення.

Крім того, Асоціація постійно проводила збір даних, їх опрацювання та випуск бюлетеня фінансовий стан членів АМУ".

Кожного року в м. Іллічівську проводяться загальні збори Асоціації міст України, де основним питанням є участь АМУ в формуванні бюджету на наступний рік". Звернення учасників зборів направляються Президенту України, голові Верховної Ради, Кабінету Міністрів України. Нашими експертами підготовлено зміни та доповнення до Бюджетного Кодексу, які лягли в основу Закону України, взагалі, за час нашого існування ми провели 4 міжнародних конференцій з Фондом Елборта, Програмою підтримки парламенту України, працюємо з Фондом Євразія. Останній захід було проведено з Західноукраїнським ресурсним центром. Крім того, ми працюємо з усіма громадськими організаціями, з якими тільки можливо працювати. Ми зустрічаємося кожного місяця з депутатами, громадськими діячами і показуємо їм досягнення, які є на Полтавщині. У кожному місті в нас є щось хороше. А якщо цей досвід втілити в своїй територіальній громаді? Ось нам закидають, що ми працюємо тільки з мерами. Ні, ми не з мерами працюємо, ми працюємо з командами від громади. Наприклад, ми проводили захід у Карлівці. Так його транслювали на все місто - було задіяне і телебачення і радіо, адже там, де міський голова не боїться сказати, як і що робиться, там і говорять відкрито. Бували в таких містах, де депутати бояться говорити правду, але то вже справа виборців - розбиратися кого вони обрали. Нас підтримують, але чомусь часто вважають, що Асоціація міст України - це законодавчий орган і не розуміють, що ми громадська організація. Ми не маємо права законодавчої ініціативи, хоча звичайно працюємо з законодавством та пропонуємо свої доповнення. Ми вважаємо, що у нас є всі можливості жити краще. От у нас всі плачуть, що все погано, а може годі плакати? Щоб життя йшло на краще, його потрібно вдосконалювати.

Олександр Безносий.

Директор регіонального відділення Асоціації міст України і громад, м. Полтава.

Кіровоградське обласне відділення АМУ:

Валентина Іллюшкіна

(0522)229841

Кіровоградський міськвиконком каб. 134

www.auc.org.ua – сайт АМУ

ЧОГО навчають в ЗУРЦі?

Про те, що Західноукраїнський ресурсний центр (ЗУРЦ) спеціалізується на розвитку громад ми вже писали. А от як саме, кого і яким чином там навчають? На наші запитання відповідає координатор освітніх програм ЗУРЦу Левко Довган.

Левко, розкажіть, будь ласка, чого ж навчають громадян фахівці Західноукраїнського ресурсного центру?

Можливо, навіть не тільки навчають, а й допомагають вчитися. Ми більше акцентуємо увагу на програмах, методиках, які зорієнтовані на допомогу у навчанні, у його організації. В жодному разі ми не намагаємося брати на себе роль лекторів чи якихось носіїв істини в останній інстанції. Тому що всі навчальні програми, які ми робимо, це як правило тренінги, круглі столи. Деколи ми беремо участь у більших конференціях, але вони також включають в себе елементи тренінгів та семінарів. Останніх можливо 2-3 роки ми дещо зорієнтувалися на аудиторію, яка пов'язана з громадами меншими за розмірами. Я маю на увазі маленькі міста, села. Тому що в першій половині 90-х лідери громадських організацій великих міст, як на мене, просто перенаситилися тренінгами і семінарами, яких було досить багато. Натомість, поза увагою залишилися люди, які прагнуть до позитивних змін. Прагнуть розвивати своє локальне середовище, свої громади, але не мають доступу до інформації, доступу до навчання. Часом вони просто банально не знають, що можна взяти участь у тренінгу, можна разом попрацювати з людьми, які займаються тією ж справою, переймаються тією ж проблематикою. Навіть не здогадуються, що разом можна шукати шляхи вирішення проблем та відповіді на запитання, які є для них актуальними. Тому протягом останніх 2-х років ЗУРЦ свідомо працює з сільськими головами, просто сільськими активістами (без огляду на їхній статус, посаду і т.і.). Вхидимо в середовище малих містечок, селищ, які або вже започаткували нові проекти і мають досвід якогось громадського розвитку або ще тільки мають ініціативи і не знають як їх розвинути, оформити в проекти і реалізувати. Мені здається, що ми вже досягнули перших успіхів. Успіхи в тому, що ми отримали зворотній зв'язок від учасників таких навчань. Хочеться згадати про серію семінарів для сільських голів. Цей проект був підтриманий програмою „Некра” при посольстві Королівства

Нідерландів. В рамках цього проекту ми провели 4 тренінги для сільських голів: Львівської, Івано - Франківської, Тернопільської і Закарпатської областей. Дуже приємно було отримувати позитивні відгуки від людей після того, як вони пройшли навчання. Хоча це були просто базові тренінги, які стосувалися розвитку громади. На них ми намагалися разом з'ясувати, що ми розуміємо під терміном громада", що таке розвиток громади", як його розуміють учасники тренінгу, якими є капітали їхніх громад, на чому вони можуть базувати свій розвиток. Ми намагалися з'ясувати, які ресурси громада може використовувати для свого розвитку і які на цьому шляху є перешкоди. Говорили про те, які функції має виконувати фахівець з розвитку громади, якщо цей термін фахівець з розвитку громади" ми вже вводим в обіг. Ми працювали у різних місцевостях, у групах з різною активністю, але мали дуже гарні результати. Як з'ясувалося у спілкуванні з сільськими головами - вони мають якісь цикли навчань, які плануються районними держадміністраціями. Наприклад, навчання по веденню документації, складанню бюджетів, щодо вимог законодавства. Всі ці навчання носять формальний характер, натомість ми пропонуємо їм програми зовсім іншого типу. По-перше, вони інтерактивні, оскільки ми намагаємося використовувати рольові ігри, вправи, елементи авто-презентації, роботу в групах і, очевидно, що людям це цікаво, як то кажуть „в новизну”.

Як на мене, одним із дуже важливих результатів на таких семінарах, є можливість поспілкуватись між собою людям, які роблять одну й ту ж саму справу, але практично не мають часу зустрітись і поговорити про те, що є для них актуальним. Навіть, якщо вони живуть в одному районі, то не можуть зібратися для того, щоб обговорити, як скласти свої зусилля та ресурси, щоб вирішити ті проблеми, що існують в їхніх селах. Мені здається, що спілкування є не менш важливим, ніж те, що вони довідалися про громаду, про її розвиток. Інший компонент нашої навчальної програми є тренінги для ініціативних груп, які якимось чином працюють на розвиток громади і потребують навчань з тематики, що стосуються організаційного розвитку, налагодження контактів всередині групи і тематики розвитку громади зокрема. **Ми оголосили конкурс на проведення таких семінарів.** Що це означає? Це означає, що в рамках проекту самообілізація для сталого розвитку", який підтриманий Фондом Євразія за рахунок коштів наданих Фондом Чарльза Стюарта Мотта, ми звернулися до всіх ініціативних груп, зокрема в Західній Україні (але не тільки). Тобто ми маємо якийсь географічний пріоритет,

стосовно 5 областей Західної України, але ми не залишаємо поза увагою і інші області. Будь-яка ініціативна група в будь-якому містечку, в селі чи в МІСТІ може звернутися до нас, запропонувати свій план проведення тренінгів, свій склад групи учасників, знайти технічні умови для проведення цього тренінгу і тренери із ЗУРЦу приїдуть і проведуть його. Як правило, тренінги відбуваються у форматі дводенного навчання за наступним розподілом внесків: ЗУРЦ забезпечує всі витрати на проїзд тренерів до місця проведення тренінгу, їхнє проживання, харчування, а також оплату їхньої роботи, а місцеві ініціативні групи забезпечують всі технічні умови на місці проведення тренінгу. Тобто, підбір групи, забезпечення приміщенням, харчування учасників і проживання, якщо є така потреба, все це є клопотом місцевих організаційних груп.

Можна сказати, що справа пішла. Ми вже провели кілька таких тренінгів. Зокрема у Львові, Тернополі, Снятинському районі Івано - Франківської області. Історію проведення тренінгу в селі Трійця можна вважати показовою: учасником тренінгу для сільських голів був досить таки ініціативний голова села Трійці. Дізнавшись про конкурс на проведення тренінгів, він вирішив організувати такий захід у своєму селі, забезпечив всі умови - і так тренінг було проведено. Ми достатньо оптимістично дивимося на перспективу проведення навчань для груп, які зацікавлені в цих навчаннях. Тому, що ефективність тренінгів для людей, які вкладають в них якісь ресурси, знаходять час, щоб приїхати, організувати - набагато вища, ніж для учасників, яких просто запросили, поселили у готелі, нагодували, зібрали і далі за схемою... Дуже часто в другому випадку люди формально ставляться до своєї участі в семінарі і потім мало що використовують з того, що почули. Тобто той шлях, який ми обрали є дещо оптимізований. Часом це і невеликий ресурс, особливо якщо це люди з однієї місцевості, але все рівно організаційні моменти доводиться вирішувати.

Левко, а що Ви можете сказати з приводу навчальних програм, які розробляються зараз Центром підтримки творчих ініціатив, як Вам взагалі така ідея?

Ми працюємо на тренінгах і семінарах, які самі плануємо або на які нас запрошують. Ми не є установою, яка користується академічними програмами і програми наших тренінгів, як правило нами складені, нами адаптовані і потім нами ж такі і доповнені. Це відрізняється від тих програм, які розробляє зараз Центр підтримки творчих ініціатив. Це трохи інший формат. Але як на мене, запропоновані ЦПТІ методики - це дуже

позитивний крок, щоб формалізувати (але зрозумійте мене по доброму) ті навчальні програми, які і без того вже відбуваються у форматі тренінгів. Тому що рано чи пізно, а я думаю, що скоро постане питання про сертифікацію чи взагалі наявність фахівців, які вміють розвивати громаду, управляти громадською організацією, професійно проводити громадські збори. Працювати з великими групами людей, розв'язувати конфлікти. Очевидно, їх підготовка вимагатиме більшого курсу навчань, аніж участь у тренінгах, і програма, яка зараз розглядається, вона якраз і є зразком того, як можна скласти програму для глибшого вивчення тих соціальних дисциплін, що є новими для нашого суспільства і яким раніше не надавалося такої ваги.

А чи доводилося вашим фахівцям створювати щось подібне?

Що подібне робив ЗУРЦ, так це проект партнери в громадянському суспільстві", в якому ЗУРЦ був партнером Львівського Національного університету ім. І. Франка. Проект реалізовувало в Україні Канадське бюро з міжнародної освіти і в рамках цього проекту було створено 7 навчальних курсів, які стосувалися управління громадською організацією, а один з них був присвячений розвитку громади. Як на мене, це був прецедент поєднання досвіду академічного і практичного. Тому що над кожним курсом працювали як викладачі університету, так і тренери-практики ЗУРЦу. В цьому було якесь „ноу-хау", коли поєднувався досвід викладача і досвід тренера. Ці курси вийшли окремими виданнями. Це достатньо повні зібрання тем, не тільки теоретичного викладу, а й практичних вправ, завдань, ігор. Ті програми впроваджують в університеті для студентів-політологів, які факультативно їх вивчають і навіть складають залік. Я вважаю, що такі речі повинні бути. Людина, яка хоче бути добрим менеджером, фахівцем з розвитку громади, повинна мати можливість отримати ці знання. І не тільки пройшовши курс тренінгів, а й більш повний академічний курс знань. Але, напевне, ідеальний варіант - це поєднання двох напрямків. Я думаю, що навчальні програми - це те, що є потрібним і що за громадськими організаціями якраз справа тут не стане. Дай Боже, щоб це розуміли і державні освітні установи і щоб вони включали ці програми в свої курси і давали їм хід. Очевидно, що це було б великим позитивом взагалі для розвитку громадянського суспільства в Україні.

Розмову вела Еліна Мороко

ЗУРЦ вул. Ю.Дрогобича, 8/12 м. Львів 79000 Україна

"ГАРМОНІСТИ" зустрічаються..

Ні, мова піде не про фольклорне свято чи дружні посиденьки десь у "клубі". Хоча на зустрічі випускників міжнародних програм обміну, яка відбулася нещодавно у Кіровограді, були якраз товариські посиденьки, адже стрілися тут люди, котрих свого часу на деякий, нехай і недовгий термін об'єднав Проект "Гармонія" у рамках програми "Громадські зв'язки". Хоча той термін був і недовгий, - всього два-три тижні, - але ми були один-одному, мабуть, найрідніші там, за океаном, атому встигли потоваришувати, знайти спільні інтереси і спільно ж представляти нашу землю у Сполучених Штатах Америки. Серед присутніх на зустрічі випускників міжнародних програм обміну були, звісно, і випускники інших програм - для студентів, юристів, вчителів, а також - працівники Кіровоградського інституту регіонального управління та економіки, на базі якого і відбувалась зустріч. Про що йшлося у тому тісному колі? Ольга Волочай та Леся Жук, працівники Проекту "Гармонія" презентували присутнім сайт Посольства Сполучених Штатів та оповідали про можливості участі в он-лайн конференціях, семінарах та тренінгах для фахівців, котрі планують проводити "гармоністи" (так дуже мило назвав всіх причетних до української сім "і Проекту "Гармонія" один мій знайомий).

До того ж у лютому наступного року розпочнеться нова програма "міні-грантів" на проекти випускників програм. До цього часу кіровоградці не подавали заявок на участь у цій програмі, але є сподівання, що більше ми не пропустимо цього шансу для реалізації суспільно -

КУЛЬТУРНИЙ обмін

корисних і цікавих проектів. До того ж у Кіровограді досі не діє успішний в інших регіонах проект "Клубу випускників". Звичайно, важко об'єднати людей, котрі часто належать до різних структур та громадських організацій і більшість свого часу дуже зайняті. Але, на мою думку, ті, хто побував у США і бачив, яким чином можна змінювати життя громади на краще, і вміє це робити, і хоче це робити, не повинен лишатися осторонь. Як зауважив представник Центру розширеного доступу до Інтернету Андрій Вороний, такий Клуб міг би діяти на базі Центру або того ж самого КІРУЕ, ректор якого, Ігор Добрянський, також є одним з перших випускників міжнародних програм обміну.

Насамкінець - трохи про емоції. Мені особисто було дуже приємно бачити всіх моїх друзів: і тих, хто мешкає у Кіровограді, і тих, хто приїхав здалека: з Олександрії, зі Світловодська, зі Знамянки і навіть з Києва та Миколаєва. Ті перспективи, які відкрив для мене Проект "Гармонія", та веселка, яку ми разом бачили над Ніагарським водоспадом, ті вогні нічного Нью-Йорку і теплий дощ посеред Вашингтону - все це трохи менше варте для мене, аніж світло ваших посмішок, дорогі мої "гармоністи". Бережи вас Бог!

Вікторія Талашкевич

А претенденти готуються...

Оголошений Проектом гармонія " конкурс , цього року спричинив у наші й о б л а с т і "маленький бум " . Бажаючих поїхати на стажування (лише за орієнтовними підрахунками) вже зараз налічується далеко за півсотні. Як завжди, у кожного з конкурсантів є безліч запитань. Задовольнити цікавість кіровоградців щодо умов участі у конкурсі та інших деталей програми 2 дні сумлінно

намагалися координатори програми Аліса Молдаванова (А.М.) та Ірина Конченко (І.К.). Отож, трохи про їх враження від консультацій та ще трохи, про питання, які найбільше цікавлять кіровоградців стосовно майбутнього стажування.

А.М.: Консультації пройшли у Вас дуже добре, було багато фахівців по всіх трьох напрямках. В принципі, для нас це навіть незвично, бо зазвичай на консультації приходять загалом до двадцяти осіб, а цього року тільки на консультації для бізнесменів в Кіровограді прийшло 19 осіб. І так само активно відгукнулися на запрошення до консультації аграрії. Журналістів було тришечки менше, але ми думаємо, що це пов'язано перш за все з тим, що незадовго до консультації ми були учасниками засідання Кіровоградського освітнього прес-клубу реформ. І переважно всі журналісти мали змогу поставити запитання і відповідно отримати аплікаційні форми і всю необхідну інформацію. Для нас це дуже приємно, тому що, в принципі, така активність є показником високого конкурсу, завдяки чому будуть відібрані гарні групи.

Минулого року були 2 дуже успішні групи: група лідерів громадських організацій, в якій стажувалося 12 осіб (ім пощастило, тому що приймаюча організація змогла запросити не 10 осіб, як раніше було домовлено, а 12) і група бізнесменів, що складалася з 10 осіб. Обидві групи проходили стажування в одному і тому ж штаті, в один і той же час, тобто на стажування вони їздили всі разом, вся делегація з Кіровоградської області. Як я вже казала, стажування пройшло дуже успішно. Дуже багато людей почало втілювати побачений досвід в житті, почали реалізовувати якісь власні ідеї. Більшість учасників провели семінари для своїх колег, щоб поділитися цікавою інформацією, а 2 листопада, як ви знаєте, проходила зустріч для випускників.

Кор.: А які запитання на консультаціях задавали найчастіше?

А.М.: В основному запитання стосувалися заповнення анкет. Конкурсантів цікавило у кого можна брати рекомендацію, що саме треба писати в анкеті, як краще її оформлювати. Крім того, питали, як буде проходити стажування, що саме входить в програму, до чого потрібно буде готуватись. Про терміни перебування багато хто питає, щоб якось планувати все заздалегідь.

Кор.: А чи були під час консультації якісь цікаві моменти?

І.К.: Цікавим було те, що люди приходили на консультацію, отримували відповідь, йшли і за деякий час поверталися назад зі своїми колегами. Для того, щоб залучити їх до процесу участі в

програмі, і щоб вони самі могли отримати відповіді на запитання, які їх цікавлять.

Кор.: А що, це не так часто трапляється?

І.К.: Не часто. І це дуже цікаво. Знаючи, що стажування проводиться на конкурсній основі люди все рівно приводили до нас своїх друзів і колег для того, щоб вони також могли взяти участь у нашому конкурсі. Це просто якийсь феномен.

Кор.: Що на консультації Вам сподобалося найбільше?

А.М.: На рідкість активними були аграрії. Люди прийжджали з районів, ставили дуже багато запитань і зрозуміло, що вони дуже зацікавлені в тому, щоб поїхати в Америку на стажування, отримати там досвід. Їх цілі досить такі конкретні і ще приємно, що велика частина аграріїв знає про такі поняття як бізнес-план, і використовує бізнес-план у своїй роботі.

Кор.: А те, що стажування проходить влітку, в гарячу для них пору, це їх не лякає?

І.К.: Ні. Вони все рівно хочуть поїхати і навіть кажуть, що це краще, тому що в багатьох господарствах - це час збору врожаю і буде можливість подивитися як це в них відбувається.

Кор.: А взагалі, ви задоволені тим, що відбулася консультація?

А.М.: В принципі це стандартна процедура. Ми проводимо консультації абсолютно в усіх регіонах, але нам дуже сподобалося розповсюдження інформації по Кіровоградській області. Повідомлення про конкурс було дуже широко розповсюджено, в зв'язку з чим і була така висока активність під час консультацій.

Кор.: Тобто, дружба з прес-клубом це завжди гарно.

А.М.: Так, дійсно.

Кор.: Ваша програма діє не один рік. На вашу думку, завдяки чому з кожним роком вона стає все популярнішою?

А.М.: Основне джерело розповсюдження інформації - це наші випускники, або місцеві партнери, з якими ми зустрічаємося щороку. Це державні управління у справах преси та інформації, управління економіки, управління сільського господарства, а також громадські організації, які пройшли стажування або займаються якимось конкретним напрямком. Ну а випускники - це дуже гарний засіб розповсюдження інформації і це люди, які знають наскільки це реально і можуть розповісти, що це дало їм у подальшій роботі і для чого це їм потрібно.

Кор.: Звичайно, як журналістів, нас цікавить де проходили стажування наші колеги і чим вони там займались?

А.М.: Наприклад, одеські журналісти проходили стажування в місті Бостон, але це були журналісти з електронних ЗМІ. Вони відвідали більшість крупних телерадіокомпаній у США, мали змогу дати інтерв'ю, брали інтерв'ю у своїх американських колег. Ознайомилися з тим, як готуються матеріали, як готуються новини і кожен з них задовольнив свою цікавість. Якщо якогось журналіста більш цікавила екологічна тематика, то окрім загальної інформації він мав змогу ознайомитись з тим, як працюють журналісти з екологічними темами, з екологічними організаціями. Якщо журналістів більше цікавили політичні теми, то відповідно, він міг з американськими колегами поїхати і взяти інтерв'ю чи зробити репортаж про політичного діяча у Сполучених Штатах. Тобто, це були переважно зустрічі з американськими журналістами, а також відвідування тих структур, які пов'язані з їхньою темою. Крім того, одеські журналісти проходили семінари по збору інформації, збору реклами для своїх ЗМІ і таке інше.

Кор.: На мою думку тут є деяка специфіка. Бізнесмени мають володіти мовою, фермери можуть зрозуміти все навіть без слів, головне побачити. Що ж стосується журналістів, то для них дуже важливим є саме фактор спілкування. З одним перекладачем усі нюанси зрозуміти важко. Яким чином вирішується ця проблема?

А.М.: Як правило на якихось універсальних подіях, щось на зразок круглого столу, або ж відвідування телерадіокомпанії, працював один-два перекладачі. Тобто є зустрічі, як загального характеру, так і індивідуального. В принципі, люди які їдуть в Сполучені Штати стажуватися, знають про це за місяць за два до поїздки і самі починають вчити англійську мову. Деякі з них досягають таких значних успіхів, що можуть непогано спілкуватися з американськими колегами самостійно.

Кор.: Чи може фіналіст, але не бізнесмен, разом з курси по вдосконаленню мови? А.М.: Це буде досить важко, оскільки курси для бізнесменів мають поглиблений характер. Адже всі ці люди успішно проходять співбесіду англійською мовою. Відповідно, ті курси будуть спрямовані на те, щоб активізувати розмовну лексику, на більш глибоке вивчення бізнес - термінології, в принципі, на презентацію своєї компанії. Тому невідповідна людина може просто не зрозуміти те, що буде на уроках англійської мови.

Кор.: В анкеті на конкурс людина має вказувати своє хобі та уподобання. Але спілкуватися на цьому рівні можна тільки володіючи мовними навичками. Чи не виникало у Вас бажання зробити

для людей, не зовсім вододіючих англійською мовою, якісь курси початківців? А.М.: Це дуже гарна ідея, але її дуже складно реалізувати. Бізнесмени, що приходять на співбесіду мають приблизно однаковий рівень володіння англійською. Якщо ж це скажімо журналісти, то в них дуже різний рівень знань. Хтось краще знає мову, хтось взагалі не знає, тобто розробити універсальну програму для всіх дуже важко. Проводити такі курси складно, але ми все одно намагаємося готувати учасників. Коли ми проводимо першу зустріч десь за 1-1.5 місяців до поїздки, ми видаємо їм друковані матеріали. Це розмовник де є слова і українською мовою і англійською. Тобто фіналісти самостійно можуть повчитися. Також ми даємо їм список сайтів в Інтернеті, на яких можна отримати безкоштовні уроки англійської мови. Ну і крім того, якщо це для людини дуже принципово, вона сама може піти на місячні курси оволодіння англійською мовою. В цьому і є сенс програми, що це культурний обмін. І навіть, якщо люди їдуть на стажування майже не знаючи мови і живуть в американських сім'ях, ще не було такого випадку, щоб сім'я не могла спілкуватися з учасником або навпаки. Завжди ці люди знаходять спільну мову і сім'я готується, підшукує якийсь там розмовник, вивчає українську мову. Але так, як ви казали про аграріїв, що вони можуть подивитись, та і в сім'ї: люди спілкуються мовою жестів, тих слів, які вони знають. І крім того, учасники програми не так багато часу проводять в сім'ях. Це вечори та інколи вихідні, бо більшу частину займає або загальна культурна програма, або програма професійного стажування.

Кор.: І, нарешті, які побажання Ви маєте до конкурсантів?

А.М.: Можна побажати успіху у цьому конкурсі ми сподіваємося що конкурс буде великим. Хотілося б, щоб більша кількість людей поїхала, але на жаль, може поїхати лише 10 осіб по кожному напрямку стажування. Та навіть якщо цього року людина за конкурсом не проходить, то вона може претендувати на участь у програмі наступного року. Отож будемо бажати всім успіху. І.К.: Головне побажання до всіх, хто хоче поїхати на стажування - взяти участь у конкурсі. Ми думаємо, що все ж таки варто спробувати. Це не так важко - заповнити анкету, прийти на інтерв'ю, але це буде дуже корисним досвідом в будь-якому випадку. Ну і звичайно - хай щастить.

Розмову вела Еліна Мороко

"ПРОГРАМА Допомоги з запобігання незаконному обігу/ наркотиків та наркоманії в Білорусі, Україні та Молдові" (Програма БУМАД)

Запрошує НУО взяти участь в проєкті розвитку мережі НДО". Метою проєкту є зміцнення НДО, що діють у сфері лікування осіб з наркозалежністю та зменшення негативних наслідків вживання наркотиків.

У кожній країні будуть відібрані НДО, що працюють у сфері зниження попиту на наркотики (20 в Білорусі, 30 в Україні та 10 в Молдові).

Ми запрошуємо НДО, що відповідають вимогам конкурсу, взяти участь у ньому.

- В ході реалізації проєкту буде зміцнено технічні можливості відібраних НДО у сферах їхньої діяльності (шляхом здійснення місцевих та міжнародних тренінгів);

- Проєкт сприятиме створенню мережі НДО: кожна НДО сформує мережу в середньому чотирма іншими НДО, що працюють у подібній сфері (НДО зможуть формувати мережі зі своїми партнерами у власних країнах або в інших країнах регіону). Кожна мережа розроблятиме модельні проєкти" (6 для України) в одній або в декількох з нижченаведених сфер:

а) профілактика наркозалежності з приділенням особливої уваги конкретним групам високого ризику;

б) програми допомоги наркозалежним, ранньої діагностики наркозалежності та відповідного втручання;

с) соціальна та професійна реінтеграція осіб з наркозалежністю. Пріоритет повинен надаватися проєктам, що Суду іє методологічно відповідними, інноваційними та такими, що передбачатимуть зусилля місцевих та/або центральних органів влади і ймовірно зможуть зробити внесок у справу зниження попиту на наркотики на

загальнонаціональному рівні.

Вимоги до заявника

Заявник повинен:

- Бути неприбутковою громадською організацією;
- Мати головний офіс, розташований на території України;

- Безпосередньо відповідати за підготовку та реалізацію заходів, а не виступати в якості посередника;

- Мати стабільні та достатні фінансові ресурси з метою забезпечення безперервності участі організації-заявника протягом усього часу виконання проєкту, а, в разі необхідності, участі у його фінансуванні;

- Мати досвід в управлінні широкомасштабною діяльністю, що відповідає розміру проєкту;

- Бути здатним працювати у мережі з іншими організаціями;

- Мати досвід в одній з наступних сфер: **а**

Зниження попиту на наркотики;

а Профілактика вживання наркотиків у групах підвищеного ризику;

□ Лікування наркозалежних, зменшення негативних наслідків вживання наркотиків та заходи реабілітації;

□ Надання допомоги наркозалежним, рання діагностика наркозалежності, робота з наркозалежним и;

Профілактика захворювання на ВІЛ та внутрішньовенного споживання наркотиків.

Супроводжуючі документи

Заявки повинні супроводжуватися слідуючи ми документами: статутом організації-заявника та інформацією про річний дохід, отримані нею гранти за останні три роки.

Як подавати заявку?

Заявки необхідно подавати у формі наведеної у Додатку. Особливу увагу просимо приділити вимогам до заявників та у заявці розкрити всі вищенаведені і аспекти.

Увага: конверт має містити позначення: "Конкурс, БУМАД, НДО, не розкривати до 19 грудня 2003 року".

Кінцевий термін прийому заявок -19 грудня 2003 року 18:00.

Джерело: Програма Розвитку ООН (ПРООН)

Автор: Вячеслав Єгоров

Заявки необхідно надсилати у запечатаному конверті листом, кур'єром або безпосередньо у офіс ПРООН за адресою: Кловський узви 1, Київ 01021

За рівні права і можливості

Громадська організація «Фундація прав людини» оголошує конкурс на участь у тренінгу з прав людини "За рівні права та можливості", що реалізується при фінансовій підтримці Посольства Канади в Україні.

Метою програми є підвищення фахового рівня лідерів молодіжних громадських організацій із Кіровограда, Вінниці, Черкас та Хмельницького у питаннях право захисту молодих людей з обмеженими фізичними можливостями. Програма у Кіровограді складатиметься з трьох взаємопов'язаних між собою навчальних модулів: семінару-тренінгу (17-19 грудня 2003 року); роботи учасників тренінгів у своїх організаціях з метою практичного застосування отриманих знань та навичок (січень - лютий 2004 року) та підсумкової конференції (березень 2004 року). Програма триденного тренінгу, що присвячений актуальним проблемам громадського право захисту та технологіям проведення моніторингу прав людини, складається з наступних модулів: 1) Громадянське суспільство і права людини в епоху глобалізації (сучасні концепції прав людини, права людей з обмеженими фізичними можливостями, діяльність молодіжних громадських організацій); 2) Що таке моніторинг прав людини? (концепція, завдання, структура); 3) Основи конфліктології (соціальні стереотипи, медіація). До участі в конкурсному відборі запрошуються молоді люди віком від 18 до 30 років, які самі репрезентують громадські організації людей з обмеженими фізичними можливостями або мають досвід роботи в громадських організаціях щодо захисту прав людей з обмеженими фізичними можливостями та мешкають в Кіровоградській області. Всі учасники забезпечуються навчальними матеріалами, безкоштовним харчуванням в дні тренінгу. У разі необхідності, Оргкомітет забезпечує транспортне обслуговування учасників. Якщо Ви зацікавлені взяти участь у тренінгах, просимо надіслати до Організаційного Комітету заявку встановленого зразка. Заявки приймаються поштою або електронною поштою (тільки як прикріплений файл / attachment у форматі Doc. Word до 1 грудня 2003 року. Особи, кваліфікаційний рівень яких найбільш відповідає

БІБЛІОТЕЧКА для НДО

вимогам конкурсу, будуть відібрані після аналізу аплікацій.

Про результати відбору всі конкурсанти будуть повідомлені до 10 грудня 2003 року.

Адреса Організаційного Комітету: Фундація . прав людини; бульвар Праці, 10 —53; 02094 Київ, тел./ факс: + 044 558-36-01; e-mail:ukrhr@ukr.net, Контактні особи: Фомін Євген, Рибалка Андрій.

БІБЛІОТЕЧКА для НДО

Інформаційне забезпечення процесу рішення соціальних проблем на місцевому рівні (Азарова Т.В., Абрамов Л.К., - ІСКМ, Кіровоград, -2003, 116с.)

Видання присвячено опису інформаційних механізмів, покликаних допомогти у досягненні позитивних результатів при мінімальних витратах, у вирішенні соціальних проблем місцевими громадами. Видання акцентує увагу саме на локальному рівні, де традиційні форми інформаційного забезпечення громадської активності не завжди ефективні, але існують інституції, які в змозі допомогти у цій справі всім небайдужим до вирішення соціальних проблем.

Безплатно отримати видання можна надіславши офіційний лист-запит на адресу Інституту соціокультурного менеджменту: ІСКМ, а/с 4/30, Кіровоград, 25006, Україна

"НДО-Інформ" (Кіровоград, ЦПТІ, ІСКМ, -1999-2003)

ІСКМ видає щомісячний бюлетень **"НДО-Інформ"**, у якому подається інформація про роль НДО в Україні та за її межами, про основні принципи існування цих організацій, про позитивний досвід та перспективи.

Для того, щоб безплатно отримувати примірник бюлетеню, необхідно надіслати на поштову адресу ІСКМ офіційний лист-запит з печаткою організації.

ІСКМ, а/с 4/30, м. Кіровоград, 25006, Україна.